

begrunde, hvorfor det ikke kan lade sig gøre at give borgerne en særlig retsstilling eller en særlig godtgørelse.

Villy Søvnald (SF):

Jeg tænker nu mere på den meget aktuelle debat, der har været, hvor Venstre jo var ude i pressen og i morgenradioaviserne og slet ikke var opmærksomme på det der noget for noget-princip, der så blev rejst bl.a. af nogle af dem, der arbejder på området, og mig selv i al ubeskedenhed, hvorefter Venstre op mod middag kom på med den korrektion, at det selvfølgelig skal gælde begge veje. Jeg synes ikke, man skal bebrejde et parti, at det er lydhør over for en offentlig kritik, så fint nok.

Men jeg forstår stadig væk ikke, at finansministeren er så uklar i mælet – for finansministeren kan jo godt være klar i mælet nogle gange – på spørgsmålet, om det ikke også skal gælde dér, hvor det for alvor drejer sig om mange penge, fordi folk ikke får det, de har ret til ifølge lovgivningen.

Dér synes jeg ministeren bliver helt undvigende i svaret, der siger, at det er kun en flig af det her. Det er ikke kun en flig, det er det centrale tema, hvis det skal lykkes at gennemføre noget for noget-princippet over for dem, som bliver ramt, tror jeg, på det sværeste overhovedet, nemlig på det at miste indkomst. Det kan ikke passe, at finansministeren ikke er optaget af mennesker, der pludselig oplever at miste deres indkomst.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige, at det jo må være sådan, at på de tunge områder, vi her taler om, i forbindelse med det at miste indkomst eller få en førtidspension eller få en kontanthjælp, at der er det det grundlæggende regelsæt, der skal sikre, at borgerens stilling opretholdes, så borgeren får de penge inden for den tidstermin, som lovgiver har fastsat, eller i givet fald at et ankesystem sikrer, at der finder en efterbetaling sted, som vi jo også kender fra kontanthjælpsområdet, hvor sager omgøres, og hvor man udbetaler beløb.

Det har i princippet ikke noget at gøre med de flige her, hvor det i dagligdagens adfærd i forbindelse med aftaler mellem borgere og det offentlige enten er det offentlige, der, om jeg så må sige, skubber en borger til side, hvor der ligger en aftale, eller hvor det er borgeren, der udebliver fra en aftale og skubber andre borgere til side.

Så jeg synes, vi skal blive ved det, som den debat her drejer sig om, nemlig den daglige adfærd. Det andet er et langt tungere problem, som i virkeligheden er meget mere kompliceret, men hvor princippet skal være, at det, som lovgiver sikrer, at borgeren har ret til, får borgeren også rettidigt. Sådan må princippet nu engang være.

Hermed sluttede spørgsmålet:

Spm. nr. S 2335

2) Til kulturministeren af:

Søren Krarup (DF):

»Finder ministeren det passende og i overensstemmelse med en anstændig mediekultur, at DR via bevidst manipulation hænger en dagplejemor i Morsø Kommune ud som voldelig, hvorefter den for udsendelsen ansvarlige, Peter Zinckernagel, nægter at give dagplejemoderen en undskyldning og DR samme dag belønner den i manipulation grebne med en højere stilling (Jyllands-Posten den 19. og 20. februar 2004)?«

Søren Krarup (DF):

Desværre må jeg tilstå, at mit spørgsmål er lidt post festum; det skulle egentlig være stillet tidligere, men på grund af en misforståelse blev det det ikke.

Jeg synes på den anden side, at den sag, der er tale om, er så horribel, at den skal nævnes og kommenteres her i Folketingssalen, for som bekendt drejede det sig om, at Danmarks Radio den 25. november lavede en tv-udsendelse, der hed: »Det tager børn da ikke skade af«, hvor man havde opsøgt en venlig dagplejemor i Morsø Kommune og lavet en udsendelse om hende, der var klippet sådan sønder og sammen, at hun blev fremstillet som voldelig.

Der kom jo så en politianmeldelse, og så blev sagen trukket op, og så viste det sig, at selve DR-udsendelsen var klippet sådan sammen, at den sagde noget ganske andet end det, dagplejemoren havde foretaget sig.

Jeg ved tilfældigvis fra personlig forbindelse, at dagplejemoren har været fuldstændig knust. Hun har ikke turdet gå uden for en dør, det vil sige, at der også har været tale om ren elementær menneskelig ondskab.

Men først og fremmest er der jo tale om et misbrug af den mediemagt, som DR har, og jeg vil i al endfoldighed spørge kulturministeren: Er ministeren ikke enig med mig i, at det er uhørt,